הלכה יג סמג לאוין קטו

טור שו"ע יו"ד סימן רסט

סעיף ג: קא ו מייי שם הלכה טו

:טוש"ע שם סעיף ה

מס סעיף ו:

קג חטיכ מיי׳ פ״ט

יפי"ד מהלכות איסורי ביאה

הלכה י:

מלכים הלכה ו:

מהלכות מלכים הל"ה

בשא אחותו מן האם יוציא. פ״ה שלה יחמרו בחנו מקדושה

נח ואפי׳ אחות אביו מן האם ואחות האם מן האם וכדיליף רבי

אליעזר לקמן מעל כן יעוב איש את אביו ואת אמו וכפירוש זה

חמורה לקדושה קלה דסבר ר"מ אחותו מן האם אסור לבני

משמע בפ"ב דיבמות (דף כב. ושס)

דבעו במערבה גזרו שניות בגרים

או לא והאמר השתא ערוה אי לאו

משום שלה יאמרו באנו מקדושה

חמורה לקדושה קלה לא גזרו בה

רבנן שניות מיבעיה אבל בפ' נושחין

ויבמום צו:) פ"ה דהיינו טעמא דאחותו

מן האם יוליא דגורינן שמא ישא

אחותו שנולדה אחריו דאיכא איסורא

דאורייתא משמע לאותו הפירוש

דהורתו ולידתו שלא בקדושה דליכא

למיחש לאיסורא דאורייתא לא מיתסר

באחותו מן האם ואי אפשר לומר כן

כדאמרי׳ התם (דף מ:) גבי בני יודן

אמתא אישתחרור דהורתן ולידתן

שלה בקדושה הוה וחסר להו רב ששת

למינסב נשי אהדדי מיהו קשה דבההיא

דבני יודן אמתא משמע דלא הוי

טעמא משום שמא יאמרו באין

מהדושה חמורה לקדושה קלה אלא

משום דילמא אחי לאיחלופי בישראל

דקאמר מן האם ולא מן האב כ״ע

לא פליגי דאסור כי פליגי מן האב

ומן האם ואי משום שמא יאמרו אמאי

שרי התם מן האב ומן האם אבל

אי משום איחלופי ניחא כיון דאיכא

לד אב לא אתי לאיחלופי דכוחים לית

להו קורבת אב ולא שייך למיגזר בהו

אטו ישראל וכן משמע בפ״ב דיבמות

(דף כב.) דטעמא משום איחלופי

דאמר אמימר אפילו אחים מן האם

מעידין לכתחלה ומאי שנא מערוה

ערוה לכל מסורה עדות לב"ד מסורה

משמע דטעמא דערוה משום דאתי

לאיחלופי בישראל וכן פירש הקונטרס

התם ערוה לכל מסורה הכל נושאין

נשים ואי שרית להו לקיימה אתו נמי

למישרי ערוה לישראל וי"ל דבן נח לא

אסור באחותו אפי׳ מן האם והני

א) ס"ל בגיותו. ב) ל"ל האס, ג) [בראשית ב], ד) רש"ל מ"ו, ד) ס"א בגיותו.

תורה אור השלם ו. על כַּן יַעַוָב אִישׁ אַת אָבִיוּ וְאֶת אִמּוֹ וְדְבַקּק. בָּאִשְׁתּוֹ וְדָּבִקּ בָּאִשְׁתּוֹ וְדָּיִוּ לְבָשְׁר בראשית ב כד

(h) תום' ד"ה נשא וכו' דלא שייך אידך כנ"ל ותיבת האי נמחק:

הגהות הב״ח

מוסף רש"י . נשא אחותו מן האם. שנולדה בהיותה עובדת כוכבים, יוציא. ואע"ג דלאו אחותו היא, דכקטן שנולד דמי, גזירה דלמח אתי למנסב אחותו שנולדה אחריו, דבההיא איכא כרת, שניהם בקדושה דלידת ואחותו גמורה מן האם הויא כישראלית שילדה בן וכת (יבמות צח.). מן האב יקיים. שהכל יודעין דאין אב לעובד כוכבים, ואי נמי אתי למנסב בת אביו שיוליד איכפת לן, דהא לאו בנו הוא (שם). אחות האב מן האם יוציא. גזירה משום מחותו מן האם כדאמרן . מן האב ר״מ לד אם, וחכ"א יקיים. דלא דמיא לאחום האב מן האם, דבההיא איכא למגור אחותו מן האם דדמים לה. אבל אחום האם מן האס (שם צח:)**. ומותו** מן יאוט (שנו בוה) רבוורנו באשת אחיר. ואפילו מאמו שנולד בהיותו עובד כוכבים, ולא גזור רבנן משום אשת אחיו הנולד מחריו, דבקורבה גזור רבנן אבל במידי דלא אתי אלא ע"י קידושין לא גזור (שם). נשא אשה ובתה. אגר דעלמא קאי, שנשא נהיותו עובד כוכבים אשה ובתה עופר כוכבים משים ובתה ונתגיירו עמו, דאילו האי דנולד בקדושה לא נסיב אשה ובתה. וא"ת שנשא דלית להו קורבא דכקטן דמי, למה לי גר בישראל נמי מני למימר הכי (שם). כוגם אחת ומוציא אחת. דלה ליתי למישרי בישראל אשה וכתה (שם). מותר בחמותו. דכולי האי לא

שהורתו שלה בקדושה. וכל גר שנתגייר כקטן שנולד עכשיו בלה הב ואם וקרובים דמי [יבמות כב.] ואין עליו קורבה מקודם לכן ומיהו רבנן הוא דגזור עליה בכל האסורות לו א) (בהיותו כותי) משום שלא יאמרו באין מקדושה חמורה לקדושה קלה [שם]. הלכך נשא אחותו מן האם

שנולדה קודם שנתגיירה אמה ונתגיירה עם אמה ונשאה זה משגדל יוליא דאחותו היא ולא גרע מבן נח ומדרבנן שלא יאמרו וכו׳ דקסבר ר׳ מאיר אחותו מן האם אסורה לבני נח ואפי׳ אחות אביו מן האם ואחות אמו מן יהאב ויליף לה מעל כן יעזב איש את אביו ואת אמוט דאביו זה אחות אביו ואמו זה אחות אמו כדדריש ליה ר"ח לקמן בשמעתין: מן החב יקיים. דלא נאסר איסור אחוה בבני נח אלא מן האם דכתיב (בראשית כ) וגם אמנה אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי אלמא בת האב שריא להו ובת האם לא שריא להו: אחות חביו מן החם יוליה. כדכתיב (שם כן יעזב איש את אביו ודרשינן את אביו אחות אביו מן החם: חחום חם מן החם יוליח. כדכתיב את אמו זו אחות אמו מו האם: ר"מ אומר יוליא. גזירה משום אחותו מן האם דכיון דשם לד שאר האם כאן אע"ג דמן האב היא אי שרית ליה אתי למימר אין לגר אפי׳ שאר אם ואתי למישרי אפי׳ אחותו מן האם וכ"ש אחות אמו ואחות אביו מן האם: **וחל"א יקיים.** ולא גזרי׳. והוא הדין להורתו ולידתו שלא בקדושה והא דנקט הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה לא בא למעוטי הורתו ולידתו שלא בקדושה אלא למעוטי הורתו ולידתו בקדושה וכיון דדמי ליה לישראל גזר ביה ר"מ דילמא אתי לאחלופי בישראל ואפילו בשאר האב ואפי׳ נולדו אותן קרובות בהיותו כותי: ומותר בחשת חחיו. ואפילו מאמו ולאחר מיתה ואפילו נשאה אחיו משנתגייר או נשאה כשהוא כותי ומשנתגייר קיימה דאין אשת אח לבני נח וליכא למיחש שמא יאמרו וכו׳. וכן אשת אחי האב וכן כל הבאות

מחמת אישות דכיון דלשמא יאמרו ליכא למיחש דקסבר לא נאסרו לבני נח ומשום חורבה נמי ליכא למיחש דכקטן שנולד דמי: ושאר כל עריות. שבחות מחמת חישות מותרות לו: לחתויי חשת חביו. אבל כלתו ואחות אשתו ליכא לרבויי דהא בגר שהיתה לידתו בקדושה קיימא חה לא היתה לו כלל אשה אלא ביהדות ולאתויי אחות אשתו נמי לא די (לריכא ליה) דהא קתני בהדיא נשא אשה ובתה כונס אחת ומוליה החת וה"ה לשתי החיות: נשה השה ובחה. השחר גרים קאי כשנשאם הי (בהיותם כותי) ונתגיירו עמו. אי נמי אהא קאי ומשום דהך גיורות קאמר וה"ה לישראל גמור: ולכסחילה לא יכנום. מפרש ביבמות בפ' נושחין על האנוסה (דף נח:) דאהנך דאמרן לעיל יקיים קאמר דלכתחלה לא יכנוס: מסה אשחו מותר בחמוחו. ואע"פ שקיימה לאשתו משנתגייר דבן נח לא החהר על חמותו דנימא באים מקדושה וכו' וחמותו ממש לא הויא אע"ג דנתגיירו דגר שנתגייר וכו' ואין קרובות זה לזה: ואיכא דתני אסור בחמותו. התם מפרש במאי פליגי. התני מיהת מותר באשת אביו ואע"פ שב"ד של ישראל

שהיתה הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה איש לו שאר האם ואין לו שאר האב הא כיצד נשא אחותו מן האם יוציא מן האב יקיים ב אחות האב מן האם יוציא מן האב יקיים אחות האם מן האם יוציא אחות האם מן האב ר"מ אומר יוציא וחכ"א יקיים שהיה ר"מ אומר כל ערוה שהיא משום שאר אם יוציא משום שאר האב יקיים יומותר באשת אחיו ובאשת אחי אביו ושאר כל עריות מותרות לו "לאתויי אשת אביו ינשא אשה ובתה כונם אחת ומוציא אחת ולכתחילה לא יכנום מתה אשתו ימותר בחמותו ואיכא דאמרי אסור בחמותו אמר רב יהודה לא קשיא הא ר"מ אליבא דר' אליעזר והא ר"מ אליבא דר"ע דתניא יעל כן יעזב איש את אביו ואת אמו רבי אליעזר אומר אביו אחות אביו אמו האביו אמו ר"ע אומר האביו אשת אביו אמו אמו ממש יודבק יולא בזכר באשתו וולא באשת חבירו בוהיו לבשר אחד ימי שנעשים בשר אחד יצאו בהמה וחיה שאין נעשין בשר אחד אמר מר רבי אליעזר אומר אביו אחות אביו אימא אביו ממש היינו ודבק ולא בזכר אימא אשת אביו היינו באשתו ולא באשת חבירו אימא לאחר מיתה דומיא דאמו מה אמו דלאו אישות אף אביו דלאו אישות אמו אחות אמו ואימא אמו ממש היינו באשתו ולא באשת חברו ואימא לאחר מיתה דומיא דאביו מה אביו דלאו ממש אף אמו דלאו ממש רע"א אביו אשת אביו ואימא אביו ממש היינו ודבק ולא בזכר א"ה אשת אביו נמי היינו באשתו ולא באשת חברו לאחר מיתה אמו אמו ממש היינו באשתו ולא באשת חברו מאמו מאנוסתו במאי קא מיפלגי ר"א סבר

תרי טעמי לריכי דיש מקומות דשייך אביו האי טעמא דלא שייך (א) האי אידך טעמא כגון נשא אחותו מן האם דמשום שמא יאמרו ליכא למיחש ומשום איחלופי איכא למיחש ואשת אביו לר' עקיבא ואחות אביו לרבי אליעזר דאסירי לבני נח יש לאסור משום שמא יאמרו אבל משום איחלופי ליכא למיגזר בקורבת אב דהכל יודעין דרחמנא אפקריה לזרעיה דכותי ואשת אביו לר"א ואחות אביו לר"ע שריא דלאו משום שמא יאמרו איכא ולא משום איחלופי איכא והשתא הא דפריך דרבי מאיר אדרבי מאיר לא כמו שפירש הקונט' דפריך נמי מדקתני אסור באחותו ואחות אביו ואחות אמו אע"ג דאין ב"ד של ישראל ממיתין עליהם דהמ"ל בכולהו דלא אסור משום דנאסרו בהיותם כותים אלא משום אחלופי כדאמר באחותו ולא פריך דר"מ אדר"מ אלא מדקתני מותר באשת אביו ובחמותו אע"ג דב"ד של ישראל ממיתין עליהם וכן כתוב בכל הספרים לעיל וסבר ר"מ כל ערוה שב"ד של ישראל ממיחין עליהם בני נח מוחהרין עליהם והתניא כו' משמע דלא קשיא ליה אלא מהא:

מתני

ממיתין עליה וכן בחמותו וקתני אסור באחותו ובאחות אביו ואחות אמו ואע"פ שאין ב"ד של ישראל ממיתין עליהם: הא ר"מ וכו'. תלמיד של שניהם היה כדאמרי׳ במס׳ ביצה (ד' ג:) גבי ליטרא קציעות ר"מ אומר א"ר אליעזר רואין כאילו הן פרודות וכו' ובמס׳ עירובין בפ"ק (דף יג.) אמר ר"מ שמש את ר"ע. הא דקתני אחותו אסורה לו ואשת אביו מותרת לו ר"מ היא משום ר"א והאי דקתני חייבי מיתות נאסרו להם ולא חייבי כריתות ר״מ היא אליבא דר״ע: **על כן יעוב איש אם אביו ואם אמו**. לאדם הראשון נאמר: **אחום אביו**. וכ״ש אחותו: **ודבק ולא בוכר.** דליכא דיבוק דמתוך שאין הנשכב נהנה אינו נדבק עמו: **מי שנעשה לגשר אחד.** שזרע יוצא מהם שנעשה בשר האם והאב אחד בו: **ילאו בהמה וחיה.** שאין יולדין מן האדם. הני דר"ע כולהו חייבי מיחות נינהו ומינה יליף לכל חייבי מיחות אבל לרבי אליעזר לית ליה קורבא דאישות ואית ליה קורבא דאחוא: אימה להחר מיחה. לחייבו על השת אביו להחר מיתת אביו. ומשני דומיה דאמו: אמו אמו ממש. ולהו היינו אשת הבירו ובלחחר מיתת אביו נמי ליכא לחרוצה דהיינו אשת אביו דאוקימנא לאחר מיחה. ומשני אמו אנוסת אביו דלאו אשחו ואין כאן אלא משום אמו אפי׳ בחייו: